

Pescuit de lostrita în prag de iarna!

miercuri, 17 ianuarie 2018

Fiindc sezonul la salmonide este închis pentru marea majoritate a speciilor, am ales în ultimele zile o provocare mult mai mare, aceea de a încerca s pescuiesc un exemplar uria de lostri .

Datorit faptului c autoriza ia pentru acest gen de pe te mi-a ajuns mult mai târziu decât m a_ teptam, undeva pe la sfâr_itul lunii octombrie, am decis s -mi încerc norocul imediat, deoarece râul unde urma s pescuiesc este mai tot timpul tulbure _i cu un debit peste limitele normale. Trebuia s -mi încerc norocul _i pe o ap mult mai mare decât în mod obi nuit, cauzat de vremea capricioas din ultima perioad i de ploile care s-au pozi ionat de partea pe tilor. Alte op iuni nu aveam.

Într-o zi de luni am ajuns acas de la serviciu pe la ora 14:30 i tot ce-mi trebuia pentru marea aventur era biletul de voie din partea consoartei _i o doz imens de optimism din partea pescarului. Mi-am luat b ul, deja preg tit cu câteva zile dinainte, trusa cu n lucile cele mai mari _i am demarat în tromb spre râul meu. Am ajuns la locul unde urma s pescuiesc, iar ca pescar hoinar ce sunt am început s visez la marea captur înc înainte de primele lanseuri i în pofida debitului apei mult mai mare decât mi-ar fi pl cut s fie. Am început primele lanseuri cu voblere mari _i scufund toare, îns f r nici un rezultat. Am continuat pescuitul cu toat încrederea, înaintând vreo trei, patru km pe malul râului în c utarea unor locuri cu ap mai lin . Am ajuns în cele din urm într-un loc pe care l-am considerat destul de potrivit pentru demersul meu, cu ap relativ adânc , _i am schimbat în grab mare oscilantele în favoarea rotativelor de dimensiuni mari, dar toate acestea au fost în zadar, curentul apei z d ncea planurile mele pentru c era mult prea puternic pentru n lucile pe care le foloseam. Profund dezam git de pasivitatea pe tilor i tinând cont c începuse s se pun întunericul, m-am declarat învins de ei, poate pentru prima dat în prodigioasa-mi carier , i am plecat spre locul unde l sasem ma ina cu gândul de a m întoarce acas . Pentru a-mi îneca amarul, am servit un ceai fierbinte pe care socia a avut grij s -l pun în portbagajul ma_inii înainte de a pleca în marea aventur , m-am revigorat de-a binelea _i am reconsiderat instant hot rârea de a renun a la pescuit. Mi-am amintit atunci c locul unde cu doi ani în urm am pescuit cea mai mare lostri din cariera mea de pescar nu era departe _i mi-am zis s mai încerc dou , trei lanseuri i acolo. Zis i f cut. Am lansat i am l sat n luca s ating albia râului, am început recuperarea cu opriri sacadate, iar la un moment dat am avut parte de un atac ferm _i foarte hot rât. Am în epat _i lupta cu pe tele meu a început. tiam c este pe tele pe care l-am c utat, de-oarece numai un exemplar mare putea ataca o asemenea n luc . Pe tele a c utat s între cât mai mult în adâncimea vadului îns experien a mea _i-a spus cuvântul. L-am obosit o bucat de timp dup care a cedat, mult prea repede, mi s-a p rut mie, eu crezând ca este vorba de un pe te mult mai mare. Totu i, am avut de-a face cu un mascul destul de voi- nic, pentru care am fost nevoit s intru în apa rece ca ghea a, de-oarece malul apei, cu un prag de aproximativ 1,5 m i ap adânc de 1m îl favoriza destul de mult. El era un mascul de lostri de toat frumuse ea, de 101 cm _i 10,5 kg, iar eu eram cel mai fericit om din lume. Nu mai sim eam nici un pic de frig cu toate c picioarele îmi erau ude _i reci ca ghea a, m conducea doar gândul de a ajunge cât mai repede la ma in unde aveam s -mi înc l zesc sufletul cu înc un ceai fierbinte.

Ajuns acas într-un târziu, am prezentat familiei marea captur , am f cut o m m ligu cu mujdei de usturoi _i am servit-o cu h lo proaspete de lostri pr jite în untdelemn.

Petru Milo_